

عنوان مقاله:

قرب الاسناد در نگارش های امامیه

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

حسین ستار - دانشگاه کاشان

محمدرضا منوچهری نائینی - حوزه علمیه قم

سید حسین فلاح زاده ابرقوئی - دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

در فهرست مکتوبات امامیه، گونه ای از نگارش های روایی به چشم می خورد که اساس کار مولف در آن ها، سامان بخشی و تبویب موضوعی روایات نیست بلکه کوشش مولف، تنظیم اثر روایی با محوریت اسناد است. معیار مولفان این آثار، ارائه روایاتی با کوتاه ترین طریق به مصدر روایت است. از این گونه نگارش که «قرب الاسناد» نام گرفته، در شمار آثار برخی محدثان نام آشنا یاد شده است. مولف قرب الاسناد می کوشد با کاستن از واسطه های خود تا معصوم R، از راهیابی خطاهای انسانی در نقل روایت بکاهد و از این طریق بر اعتبار اندوخته های خود بیفزاید. در نوشتار حاضر، تلاش محدثان امامی در نگارش قرب الاسناد، با تکیه بر تنها کتاب بازمانده از این سبک، بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

قرب الاسناد، عالی السند، عالی الاسناد، حمیری، عبدالله بن جعفر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1340112>

